

مرد سال 2010 آرزو داشت در سنگرهای قره باغ نماز بخواند

امروز سالروز تولد جوانی باغیرت است که یاد و خاطره دلآوری هایش تا ابد از تاریخ دفاع از خاک اسلامی قره باغ پاک نخواهد شد.

آران نیوز: شهادت تنها یک وظیفه و با نام خشک و خالی برای تقدیر و یا یدک کشیدن نام خیابان برای آزاد مردان نیست. بلکه شهادت تعبیر واژه به واژه دین معنوی به عرق ملی و جوشش از خود گذشتگی دلاوران برای میهن است. جوانی 22 ساله ولی نظامی با غیرت ملی آذربایجان بود که 7 فوریه سال 1988 در بیله سوار جمهوری آذربایجان دیده به جهان گشود و در اوج سالهای جوانی اش، به تنهایی رشادتهایی را در مبارزه با اشغال خاک قره باغ برای ارتش آذربایجان به یادگار گذاشت.

"مبارز" مرد سال 2010 نام گرفت این نظامی کم سن و سال که در روستای علی آباد بیله سوار آذربایجان متولد شده بود، در 18 ژوئن سال 2010 شبانه به اردوی ارمنیها در منطقه "ترتر" زد و طبق برخی اقوال بیش از صدها اشغالگر ارمنی را کشت. سالهای خدمت نظامی وی از سال 2005 با اتمام دوره تحصیلی متوسطه و ورود به خدمت نظامی آغاز شد. این قهرمان، با گذراندن دوره تعلیماتی تیم ویژه ارتش در سال 2007 درجه گروه بانی را نیز پشت سر گذاشته طی چند مدت فعالیت در حوزه امنیت، در سال 2009 به رتبه افسر ارتش در آمد و سپس به خواست داوطلبانه خود جهت حضور در یکی از مناطق اشغالی راهی جبهه جنگی قره باغ شد.

قهرمان نیمه های شب جبهه 18 ژوئن 2010 در حوال ساعت 23:30 شب ابراهیم اوغلو به تنهایی حدود 1 کیلومتر از مسیر مین گذاری شده بین دو اردوگاه را پیمود و شمار زیادی از نیروهای مسلح از جمله سربازان و چندین سرهنگ ارتش اشغالگر ارمنستان را با حمله‌ای غیرمنتظره از پای در آورده و 5 ساعت با استفاده از سلاحهای ارتش ارمنی تک به تک با نیروهای اردوگاه نظامی جنگید.

ارتش ارمنستان که آن شب تلفات سنگینی داده بود ناچار دست به دامان نیروهای ضعیف ارتش می‌شود که مبارز بعد از ساعتها دلآوری تن به تن در ساعات بامداد در جنگی نابرابر توسط نیروهای ارمنه، قهرمانانه به شهادت نائل می‌آید. بعد از به شهادت رسیدن وی، ارمنستان در مقابل این اقدام از سوی یک جوان نظامی، 141 روز از استرداد پیکر وی به ارتش آذربایجان امتناع کرده و هر روز تصاویری دلخراش از جسد وی در اینترنت منتشر می‌کرد.

بعد از آن، در بیانیه‌ای که در روز 27 اکتبر سال 2010 بین مذاکرات صورت گرفته توسط رؤسای جمهور آذربایجان، ارمنستان و روسیه جهت باز پس دادن جسد نظامیان کشته شده و استرداد اسیران و همچنین تلاش‌های کمیته دولتی آذربایجان در مذاکره با تشکیلات بین المللی، با حضور نیروهای وزارت دفاع و نمایندگان کمیته صلیب سرخ جهانی در نهایت پیکر این شهید در تاریخ 6 نوامبر سال 2010 در منطقه‌ای بین مسیر آغدام - برده در نزدیکی روستای "باش قرون" به شکلی بی‌احترامانه در بین نخاله‌ها به آذربایجان تحویل داده شده بود.

مراسم وداع

7 نوامبر 2010، مراسمی به منظور وداع با این شهید در مرکز آموزشی وزارت دفاع با حضور رئیس جمهور علی‌اف برگزار شده و بعد از سخنرانی وی، این شهید در خیابان 2 فخری به خاک سپرده شده می‌شود.

البته برای پاسداشت رشادتهای این شهید مراسمی از سوی رئیس دولت آذربایجان نیز در روز 11 نوامبر در مسجد "تزه پیر" برگزار و مدال مردانگی و افتخار به خانواده ایشان اهدا می‌گردد.

سپس الهام علی‌اف در همین سال به منظور گرامیداشت رشادتهای وی، با تأکید بر حفظ تمامیت ارضی و استقلال آذربایجان با امضای دستوری سال 2010 را بنام این قهرمان ملی عنوان کرد.

همچنین به منظور ماندگار شدن نام و خاطره این شهید دلاور دو دستور دیگر نیز توسط دولت به امضا رسید:

- نامگذاری یکی از مدارس متوسطه بیله سوار به نام شهید مبارز ابراهیم اوغلو

- نامگذاری یک خیابان در بیله سوار به نام این شهید

رمبوی آذربایجان

ولادیمیر پوتین در یک سخنرانی در سال 91 درباره این شهید ابراز داشته بود: من اطلاعات جالب و عجیبی دریافت نموده‌ام، در جمهوری آذربایجان قهرمان جدیدی پیدا شده است. کسی که در یک شب سلاح به دست گرفته و به قلب دشمن می‌تازد و ۱۳۵ نفر از افسران و سربازان ارمنی را به قتل می‌رساند. اگر معلومات رسمی در این مورد نداشته‌ام، باور این خبر برایم سخت بود، چون چنین شجاعت‌هایی فقط در سینما توسط افرادی چون رمبرو خلق می‌شوند! رمبرو در سینمای هالیوود یک تنه بیش از ۲۰۰ نفر را می‌کشد! امروزه ما شاهد هستیم افرادی مانند مبارز ابراهیم اف چنین شجاعت‌هایی را خارج از سینما و در میدان واقعی جنگ انجام داده‌اند!

آخرین نامه مبارز به خانواده‌اش

"پدر و مادر عزیزم برایم دل‌تنگ نشوید چرا که انشاءالله در بهشت با یکدیگر دیدار خواهیم کرد. برایم همیشه دعا کنید چرا که در این روزهای تنگ وطنم، دیگر توانی در دلم نمانده است. تا وقتی که شهید شوم با این نامردان بی‌شرف خواهم جنگید. هرگز برایم گریه نکنید چرا که امید دارم به مرتبه ای بالاتر برسم. زنده باد وطن. حلالم کنید. پسران مبارز" گفتنی است طبق خاطرات نقل شده از همسنگر این شهید، مبارز جوانی بسیار متدین و آزادمرد بود که به نقل دوستانش از بزرگترین آرزوی وی، نمازخواندن در سنگرهای جبهه قره باغ یاد می‌شود.